

Frederik W. Kronborg
Medlem af Borgerrepræsentationen

**Spørgsmål til skriftlig besvarelse stillet af Frederik W. Kronborg den
05.03.2025 om transpersoners adgang til svømmehaller i København
Kommune**

Spørgsmål

På baggrund af en borgerhenvendelse om omklædningsmuligheder i Københavns Kommunes svømmehaller for transpersoner er stillet følgende spørgsmål:

Stine og jeg har modtaget nedenstående henvendelse om behandlingen af transpersoner i de københavnske svømmehaller. Kan du i den forlængelse gøre os klogere på hvad der er op og ned i forhold til transpersoners muligheder for at have en god oplevelse med at bruge kommunens faciliteter?

Svar

Borgerhenvendelsen handler om transpersoners mulighed for at vælge, hvilket omklædningsrum, de ønsker at benytte. Det overordnede princip for brug af omklædningen i Københavns Kommunes svømmehaller er, at brugere af svømmehallerne – med undtagelse af børn til det fyldte 7. år - skal klæde om i den omklædningsfacilitet, som stemmer overens med personens fysiske fremtoning. Det vil sige, at gæster, der fysisk fremstår som kvinder, klæder om sammen med kvinder, og gæster, der fysisk fremstår som mænd, klæder om sammen med mænd. Dette er af hensyn til blufærdighedshensyn hos flertallet af brugerne i svømmehallerne. Dette princip er i overensstemmelse med afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet fra 2016 og 2023, som er vedlagt som henholdsvis bilag 1 og 2.

Personalet vejleder og rådgiver i forhold til ovenstående princip.

10. marts 2025

Edoc sagsnummer
2025-0077006

F2 sagsnummer
2025 - 4961

Administrerende direktør
Rådhuset
1. sal vær. 83
1599 København V

www.kk.dk

I nogle svømmehaller er det muligt at benytte et separat rum for gæster, som ikke ønsker at klæde om der, hvor gæsten henvises til. Det er aktuelt muligt i Frankrigsgade Svømmehal og Valby Vandkulturhus. Kultur- og Fritidsforvaltningen er opmærksomme på behovet for at etablere mulighed for omklædning i separate rum i svømmehaller, hvor det er muligt. Der vil blive etableret denne mulighed i Vesterbro Svømmehal, som pt. er ved at blive renoveret, ligesom det vil være muligt i de nye svømmehaller, der åbner i Ørestad, på Papirøen og på Beauvaisgrunden på Østerbro.

Med venlig hilsen

Mikkel Boje

Administrerende direktør

Retsinformation

📄 Senere ændringer til afgørelsen

📄 Lovgivning, afgørelsen vedrører

[Se detaljeret overblik](#)

[LBK nr 1779 af 25/11/2024](#)

[LBK nr 5 af 06/01/2025](#)

GÆLDENDE

KEN nr 9383 af 02/03/2016

Social- og Boligministeriet

Yderligere oplysninger >

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbe- grænsning - ej medhold

J. nr. 2015-6811-22682

En svømmehals tilbud til klager om separat omklædningsrum til person med juridisk kønsskifte havde intet med ligebehandling i ligestillingslovens forstand at gøre. Klager er juridisk en kvinde, men fremtræder fysisk som en mand. Klager kunne derfor af blufærdighedsmæssige hensyn ikke benytte kvindernes omklædningsrum i svømmehal.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at klager ikke havde mulighed for at klæde om i kvindernes omklædningsrum i en svømmehal. Klager, der er født som mand, er bevilget juridisk kønsskifte og har fået tildelt et nyt kvindeligt personnummer.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager ikke kunne klæde om i kvindernes omklædningsrum.

Sagsfremstilling

Klager er blevet tildelt et nyt kvindeligt personnummer. Klager har ikke fået foretaget operative indgreb.

Den 5. maj 2015 besøgte klager en svømmehal. Klager fremstod som en mand.

En medarbejder i svømmehallen meddelte klager, at det ikke var muligt for klager at klæde om i omklædningsrummet for kvinder. Klager blev herefter tilbudt at klæde om i et særskilt omklædningsrum.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at der er tale om forskelsbehandling på grund af køn, når klager, der har fået juridisk kønsskifte, ikke kunne klæde om og bade i det baderum, som klagers køn tilhører.

Klager henviser til, at klager i omklædningsrummet legitimerede sig som kvinde ved at fremvise sit sygesikringskort og en indkaldelse til screening for livmoderhalskræft.

Klager oplyser, at klager valgte det omklædningsrum, som klagers køn tilhører. Klager oplevede, at enkelte gæster blev forvirrede over, at klager ikke umiddelbart fremstår som kvinde. En kvindelig livredder blev tilkaldt, og klager legitimerede sig. Klager klædte om og badede. I selve svømmehallen blev klager henvist til et særskilt omklædningsrum, som livredderen betegnede som handicapomklædningen.

Det er klagers opfattelse, at personalet, ved at henvise klager til at benytte handicapomklædningen, sidestillede klagers køn med det at være handicappet.

Indklagede gør gældende, at klager ikke er blevet forskelsbehandlet på grund af køn.

Indklagede oplyser, at klager ved billetsalget var klædt som en mand. Klager gav ikke udtryk for, at klager havde ønske om at få adgang til dameomklædningen. Klager passerede herefter receptionen og gik ind i dameomklædningen. Klagers omklædning og badning medførte uro blandt de øvrige kvindelige gæster, som klagede til personalet.

Indklagede oplyser, at bademesteren vendte den usædvanlige episode med ledelsen, hvorefter klager blev henvist til et separat omklædningsrum, idet klager har mandlige kønsorganer. På forespørgsel fra klager bekræftede indklagede, at det særskilte omklædningsrum er et handicapomklædningsrum, da det er de rammer, der kan tilbydes.

Det er indklagedes opfattelse, at de i høj grad også skal beskytte de kvindelige gæster, som befandt sig i dameomklædningen.

Det er endvidere indklagedes opfattelse, at ledelse og medarbejdere i svømmehallen tacklede en meget særlig og vanskelig situation rigtig godt, og at de på bedste vis forsøgte at tage hensyn både til klager og de andre gæster i svømmehallen. Tilbud om omklædning i omklædningskabine, som også anvendes til handicapomklædning, blev vurderet som den bedst mulige løsning inden for de lokalemæssige rammer, der var i svømmehallen. Det er indklages opfattelse, at denne løsning er udtryk for respekt for klager.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Det er almindeligt i en svømmehal at have kønsopdelte omklædningsrum. Denne opdeling er baseret på brugernes fysiske fremtoning som henholdsvis mænd og kvinder, således at brugere, der fysisk fremstår som kvinder, klæder om sammen med kvinder, og brugere, der fysisk fremstår som mænd, klæder om sammen med mænd.

Klager er juridisk en kvinde, men fremtræder fysisk som en mand.

Indklagedes tilbud til klager om separat omklædningsrum er ikke et spørgsmål om forskelsbehandling på grund af køn, men et spørgsmål om, at klager ikke fysisk fremstår som en kvinde, hvorfor klager af blufærdighedsmæssige hensyn ikke kunne benytte kvindernes omklædningsrum. Indklagede har efter de foreliggende oplysninger forsøgt at løse situationen på bedst mulig måde ved at tilbyde klager at klæde om alene.

Klager får derfor ikke medhold.

Sagens oplysninger

Sagen er behandlet på grundlag af:

- Klagen af 10. maj 2015
- Indklagedes bemærkninger af 11. juni 2015
- Klagers bemærkninger af 29. juni 2015
- Indklagedes bemærkninger af 14. august 2015
- Klagers bemærkninger af 31. august 2015

<2015-6811-22682>

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand.

På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

✓

- [Om Retsinformation](#)
- |
- [Kontakt](#)
- |
- [FAQ](#)
- |
- [Om ELI](#)
- |
- [API](#)
- |
- [Tilgængelighedserklæring](#)

Udskriftsdato: 6. marts 2025

KEN nr 9110 af 18/01/2023 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbe- grænsning - kommuner - kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika - sport - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 22-37799

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - kommuner - kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika - sport - ej medhold

J.nr. 22-37799

Klager, der er transkønnet, klagede over forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika i forbindelse med, at hun ikke måtte anvende kvindernes omklædningsrum i en svømmehal i den indklagede kommune.

Nævnet vurderede, at der var påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager var blevet udsat for direkte forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika.

Ligestillingsloven er ikke til hinder for forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika, hvis forskelsbehandlingen er begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Indklagede havde oplyst, at klager blev henvist til et separat omklædningsrum af hensyn til de øvrige gæsters blufærdighed.

Ifølge lovens forarbejder kan eksempelvis hensynet til blufærdighed udgøre et legitimt formål, f.eks. i forbindelse med omklædningsfaciliteter, der er målrettet personer med et bestemt fysisk køn.

Efter oplysningerne i sagen fandt nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte indklagedes vurdering af, at det af hensyn til blufærdigheden for de øvrige gæster var hensigtsmæssigt og nødvendigt at henvise klager til et andet omklædningsrum end kvindernes.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika i forbindelse med, at klager ikke måtte anvende kvindernes omklædningsrum i en svømmehal i den indklagede kommune.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager blev henvist til at benytte et familieomklædningsrum i svømmehallen.

Sagsfremstilling

Klager, der er transkønnet, besøgte den 16. august 2022 en svømmehal i den indklagede kommune.

Klager er i CPR-registreret registreret med et drengenavn og et CPR-nummer tilhørende det mandlige biologiske køn. Klager anvender et kvindeligt kaldenavn.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 17. august 2022.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika.

Personalet i svømmehallen foreslog først klager at anvende familieomklædningsrummet. Dette skyldtes formentlig, at klager er transkønnet, og at hun ser anderledes ud end de fleste andre kvinder.

Da klager havde forklaret situationen, fik hun lov til at anvende kvindernes omklædningsrum. Klager fik dog senere at vide, at hun alligevel ikke måtte bruge kvindernes omklædningsrum, da andre gæster måske ville klage over dette.

Det er ulovligt at diskriminere på grund af kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika. Det er derfor ikke tilladt at behandle transkvinder anderledes end ciskvinder i svømmehallen.

Det er udtryk for chikane, når en kvinde bliver bedt om at anvende mændenes omklædningsrum. Det føles usikkert, ubehageligt og ydmygende for en kvinde.

Klager er en kvinde og har lige så meget ret til at anvende svømmehallens faciliteter som alle andre. Hvis andre har et problem med klagers udseende, er det deres problem. Klager kan ikke gøre ved, hvordan hun ser ud. Det er ikke klagers ansvar at se ud på en bestemt måde eller anvende et separat omklædningsrum, fordi andre er utilpasse over, at klager er, som hun er.

Det er samfundets ansvar at sikre, at alle individer behandles med værdighed og respekt, uanset deres udseende eller baggrund.

Transkønnede skal have ret til at bruge omklædningsfaciliteterne tilhørende deres reelle køn. Dette kan ske uden at medføre omkostninger for samfundet eller behov for at ændre eksisterende faciliteter og medfører ingen ulemper eller problemer.

Det savner derfor mening at henvise transkønnede til kønsneutrale omklædningsfaciliteter såsom familieomklædningsrummet. Disse mangler desuden ofte de faciliteter, som forefindes i kvinde- eller herreo-omklædningsrummet, herunder sauna mv.

Da loven blev ændret i 2022, er tidligere praksis ikke anvendelig.

Indklagede gør gældende, at der ikke er sket forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika.

Personalet i svømmehallen har været i dialog med klager i forbindelse med klagers besøg i svømmehallen og klagers oplevelse af at blive diskrimineret ved personalets anvisning af omklædningsfaciliteter.

Da personalet henviste klager til familieomklædningsrummet, var det udtryk for, at personalet af blufærdighedsmæssige hensyn forsøgte at løse situationen på bedst mulig måde for alle besøgende i svømmehallen.

Det er ikke i strid med ligestillingsloven, at personalet i svømmehallen henviste klager til at klæde om i et separat omklædningsrum ud fra et blufærdighedshensyn.

Indklagede har henvist til svar på spørgsmål 12 stillet til Ligestillingsudvalget den 28. oktober 2021 – 12 (L 18), hvoraf det fremgår, at problemstillingen vedrørende omklædning er en eksisterende problemstilling blandt andet for personer, der har foretaget et juridisk kønsskifte. I svaret blev der henvist til, at Ligebehandlingsnævnet i sagsnr. 2015-6811-22682 (KEN 9383 af 2. marts 2016) har afgjort, at det ikke var i strid med ligestillingsloven, at en svømmehal henviste en transperson, der alene havde fået foretaget et juridisk kønsskifte og fysisk fremstod som en mand, til at klæde om i en separat omklædningsfacilitet.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika uden for arbejdsmarkedet efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika.

Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle myndigheder, organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer særlig ufordelagtigt på grund af deres kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika i forhold til andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Der er enighed mellem parterne om, at klager, der er transkvinde, ved sit besøg i svømmehallen blev nægtet at anvende kvindernes omklædningsrum.

Der er derfor påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at klager blev udsat for direkte forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika.

Det påhviler herefter indklagede at godtgøre, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Uanset forbuddet mod forskelsbehandling er ligestillingsloven ikke til hinder for forskelsbehandling på grund af kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskarakteristika, hvis forskelsbehandlingen er begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Indklagede har oplyst, at klager blev henvist til et separat omklædningsrum af hensyn til de øvrige gæsters blufærdighed.

Det fremgår af lovens forarbejder, at eksempelvis hensynet til blufærdighed kan udgøre et legitimt formål, f.eks. i forbindelse med omklædningsfaciliteter, der er målrettet personer med et bestemt fysisk køn.

Efter oplysningerne i sagen finder nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte indklagedes vurdering af, at det af hensyn til blufærdigheden for de øvrige gæster var hensigtsmæssigt og nødvendigt at henvise klager til et andet omklædningsrum end kvindernes.

Klager får herefter ikke medhold.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1-2, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 5, om delt bevisbyrde
- § 3 a, stk. 2, om undtagelser fra forbuddet mod forskelsbehandling